

CHUYỆN PHIẾM HÀNG TUẦN
Tiểu nhân không tiểu nhân
 của **TRẦN HOÀNG**

Bảo cáo

Điều tra kỹ, từ khi bác nín,
 Bà kẻ thù : Chậm tiến văn vần...
 Bảo nhau ôm bụng cười lăn :
 — « Hờ mìn, mình lại sẽ mìn ăn ghen.
 « Trời phú lão già : sồn, mĩ, đố ».
 « Lão đàn nghe mới « tò » làm sao
 « Tuy chưa chết một ai nào,
 « Nhiều khi nghĩ giận muốn trêu nhau to
 « Giận nhau rồi, chiều cha, oán mẹ...

- Đầu bảng trăm khoan nhất hàng ngay.
- « Việt Hy thời sao mặt cây;
- « Kên đống Tú Quốc chầy hay rạ;
- « Đồng tiền long bị gỗ trống;
- « Huỳnh Kinh đảnh thầy cúng tinh tang;
- « Giao Cùn sinh gậy Tây ban;
- « Bông giò Cỏ Tầu rặng lẫm phen.
- « Cỏ dêm cỏ tiếng khèn (1) náo nức;
- « Công Hồng Khanh chỉ cỏ (2) buồn tẻn!
- « Anh chàng Sô Zach chơi sến;
- « Thiệu Tân xù xướng nhả răng đảnh chơi;
- « Vua An trịnh vớ thối lực;
- « Bặc Dận Bặc Dận vớ thối lực;
- « Họ cũng đàng điếu, đống lén.
- « Bả tể soạn nhạc cũng nhảm bơn ta;
- « Đều ghin ghin lả Lả Hửu sự;
- « Ghin ghin thính trồn Trồn Mả Tả (4).

a. Ba thiên giác nhất cử ba cho rồi
rập ánh lên trời đất mới phát triển.
b. Minh mông lo sẽ biến thành đầu.
c. Đờ rầu lòng lại biến thù.
d. Nghe dân lấy gậy chống câu ngang phe
Hôm nay, nhân thời Bắc ngà,
Vội vàng thuật lại Bắc ngà, lâu đời.
NBP. (Tuy hòa)

a. Ba thiên giác nhất cử ba cho rồi
rập ánh lên trời đất mới phát triển.
b. Minh mông lo sẽ biến thành đầu.
c. Đờ rầu lòng lại biến thù.
d. Nghe dân lấy gậy chống câu ngang phe
Hôm nay, nhân thời Bắc ngà,
Vội vàng thuật lại Bắc ngà, lâu đời.
NBP. (Tuy hòa)

TIÊU TRẠI CHI ĐỘI

NÀNG BA HOA-SEN

(Hà Hoa tam nương tử)

Nguyên tác của BÔ TÙNG LINH - NGUYỄN HOẠT

(Tiếp theo)

Mấy ngày sau bệnh Tề càng nặng, mẹ mua không tỉnh.

Người nhà phải ra chợ để mua sắn quai tía, giả đường giả một người con gái hỏi thăm tang.

Ưng tư. Nàng nói:

— Từ ngày xa nhau riêng cách cách, trời chưa biết giờ gì báo đáp cho cái ân cứu, đây của anh. Tôi đây giờ em về thăm anh được một người vợ xúi xẻo, tôi đi.

[illegible]

sẽ nghe lời tôi nói đây. Hồi các nô sung. Bạo lực gây ra

— Tên gì? Jean nghe Lucien vờ
 — Tên của tôi là... — Ta không biết gì.
 — Tên họ của ông? Hỏi người nói: "A
 — Ông họ gì? thông bạn."

MỘT KẺ BẢO

Jean và Lucien đi về
 Nguyễn ta nghe thấy giọng
 em của tôi. Nhưng không
 Lucien đứng lại. Ch
 khời mào đi từ lâu
 người. Phải thế đấy
 là một tham dự. trực
 lực.

Jean nghe Lucien nói
 hờn căm tức bản thành
 trung thì của bạn.

— Tôi sẽ đi cùng
 — Đây là một cách
 — Đây sau ta không
 Chà anh không bao giờ
 bạn. Có định đi đâu
 chỉ vậy mà, không có
 chí vậy mà, không có
 chửi đổng bao lực. Anh
 chửi đổng tôi.

— Nếu anh
 lý cũng thế lý do để
 — Đúng, nhưng

[illegible][illegible][illegible]

học mương về nhà. Về chỗ phòng học, để làm bài văn, cần thời giờ ở nhà biết vào giờ rồi lấy xếp ông bác với một chiếc. Về người đi ngành là đã thấy bằng học học nhất là có cái gì đi kiếm đi. Tôi vào sự vào mương, bị đi xuống xuống.

(Còn nữa)

Các lớp ANH NGỮ dạy tập sử khai giảng tại

TR. ANH-NGỮ *“Tiền - Hồng”*
ngày 1-12-1962 :

— ANH NGỮ THỰC HÀNH — dạy cho người lớn mới học Anh ngữ, mới học nói và nghe được tiếng Anh. Chưa có chữ viết.

— **VĂN PHẠM ANH VĂN** — chuyên hướng dẫn học sinh và Văn Phạm Anh Văn các bài đã chọn học của lớp Luyện Dịch học về học Lớp TÀI THỨC, TÀI VÀI và CAMBRIDGE LOWER CERT.

— **CÁC LỚP LUYỆN TÀI THỨC, TÀI VÀI, và CAMBRIDGE LOWER CERT.** — các lớp đang chuẩn bị thi nói. Học nhiều bài văn, thơ và tiểu luận luận để học viết câu dài.

— **LỚP LUYỆN DỊCH.** Các học môn luyện dịch bài chỉ có các văn kiện quốc tế, hành chính các thư báo liên lạc.

— **LỚP ĐAM THƠAI.** Chuyên luyện dịch thơ các bài các học đã học từ thời Từ Hán. Học 4 loại: THƯỜNG, Các loại thơ tám chữ, các bài gần sự kinh nghiệm và văn thơ xưa mới. Học thêm các bài về Thơ bốn chữ và Thơ năm chữ.

TR. ANH NGỮ “Tiền - Hồng” Saigon 12-1-1963

lực mà. TÒA ÁN

thật mà cũng nhiên. Chẳng nói
thật thì chưa được.

Ông gọi vào trong của hiệu,
tên ngày hôm đó, ông ấy đã trở

Jean nói đó: Hề-nê-nê -
— Chỉ đây không phải lấy tức, tình huống báo của
Nó đi làm cho chỉ hành.

Hề-nê không tin lấy. Jean nói
— Tôi nói ra điếm đó Hề, thì thật là tình thế rất
lành cho kinh hãi.

Hề-nê nói người, đoán rồi giọng thật thấp -
— Tôi không biết gì.

— Hay là tôi đi làm cho chỉ hành kia.

Hai người nhìn nhau. Từ sự bất cứ, cả tiếng hai người
trông phẫn. Cả hai đều không may mắn tin cậy tới. Từ
cả, Hề-nê đoán, cũng chẳng, lúc đó cũng lặng ngơ.

[illegible][illegible]

những dân Ả-rập là không
khô và hang rừng có bộ lốt.
Tên khiêu khích lại đi
mặt anh.

— Tôi sẽ không chiến
— Jean và người bạn liên
xông vào. Một lát sau, ba tể
Vài người đang nằm gục n
đồng bóng. Âu đã xảy ra, bị
sống lại. Người Do Thái
hưng ngang tay, đầu bô
xuống bên gối quâ Do Thái

— Chết rồi ! Jean nói.
— Lẽ ra các anh khôn
nói.

— Này, nếu chúng ta
Jean nói với giọng th
chàng có thiện cảm với Luc
— Tôi, thì chẳng sao.
— Chúng tôi thì sao ?
— Thì hãy ăn các anh

[illegible]

hàng ngàn đê. Nhìn vào tác phẩm có thể thấy rằng người lái thuyền từ tay gạt nước, vào một hành động bao quát nhìn giữa lòng khảm phác thảo của Lucien, với ý nghĩa mai về sự kìm hãm nào? Jean nói:

Chỉ với vài Bèo chi! Kịch trường! I vẫn là một người tư sản, Lucien đã quên mất anh. Chưa bao giờ anh đi ra khỏi nhà bao giờ để làm việc gì cả khi trời nắng, đúng là gần hay trước, mà không biết nghĩ lại. Anh chưa phải là một nhà văn hay một học giả như

anh đang bao bọc; Lucien nói, thì đó hết là bộ lạc.

Còn lại là đất và trong tôi rồi.

